

ספר
דין תורה
בבית דין של מעלה

חלק ה'

הדין תורה והפסק דין
של התלמיד חכם ובעל חסד גדול
יואל בן אשד
שנפטד והלך לעולמו

יוצא לאור ידי
מפעל הזוהר העולמי בת ים
אלול תשע"ה

מפעל הזוהר העולמי

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

לקבלת ספרי זוהר ירושלים

בני ברק רמת בית שמש
אצל הרופא קירופרקטר ד"ר
איתמר ברים: 054-8441423

מפעל הזוהר העולמי

050-4116923 / 0527651911

050-4134669 / 050-4133475

מי לה' אליו! - משה רבנו שואל ומבקש למי יש את הזכות לקרב את עם ישראל לאבינו שבשמים? כל המשתתף בהדפסת ספרים הקדושים ספרי הערב רב והמסתעף 5 חלקים, תורת הזוהר י"ח חלקים דהיינו כל הזוהר הקדוש בלשון הקודש באותיות גדולות, בהפצתם ברבים לאלף בתי מדרשיות ויותר, להצלת עם ישראל, יזכו לכל הברכות והבטחות שכתב הרשב"י בזוה"ק בפרשת תרומה (דף קכ"ח). האם יש מחשב שיוכל לחשבן את הזכות הגדולה שיכולים לזכות בכסף קטן? התורם משלם ישר לדפוס!!!

לפרטים: 0527-651911

על ידי עיון עמוק בסודות התורה יכולים לפקוד עקרות

(ספר המדות אות סוד, למוהר"ן זי"ע)

ולרפאות הולאת חזק.

שאלות ותשובות
בבית דין של מעלה
חלק ה

הפסק דין
דין תורה של אדם פשוט בבית דין של מעלה
התלמיד חכם ובעל חסד גדול
יואל בן אשר
נפטר והלך לעולמו

כתוב בגמרא (ברכות ה) עצות איך להלחם עם יצר הרע ואז כתוב "נצחו (ליצר הרע) מוטב, ואם לאו - יזכיר לו יום המיתה. הנה לפניכם דוגמא לדין תורה למעלה. שכל אחד מאיתנו יצטרך לתת דין וחשבון על מעשה ורגע בחייו!

דין תורה של צדיק גדול בבית דין של מעלה

התלמיד חכם ובעל חסד גדול יואל בן אשר נפטר והלך לעולמו יום המיתה הגיע. הגיע הרגע הגורלי. קץ כל בשר. - ויהי מקץ החיים ונגמר החלום, אלו החיים שהם חלום אחד ארוך. בשעת פטירתו הוא רואה את מלאך המוות שכולו מלא עינים למולו וחרבו שלופה בידו- ממנה מת. (עבודה זרה כ:): באותם רגעים האדם רואה שני מלאכים לנגד עיניו, מלאכים אלו כותבים לפניו את כל מעשיו שעשה בחייו, ואת כל אשר דיבר במשך כל ימי חייו. כל מעשה ומעשה שנכתב על ידי שני המלאכים, בא ועומד לפניו ומעיד עליו ואומר: "אני מעשה פלוני שנעשה ביום פלוני", "אני דיבור פלוני שנאמר ביום פלוני". לאחר מכן מבקשים ממנו המלאכים את חתימתו על הדין והחשבון המוצג לפניו, האדם אינו מכחיש דבר ואינו מנסה להסתיר מאומה, אלא הוא מודה על הכל וחותר.

הבת קול! - "יואל בן אשר" מוזמן לדין תורה בבית דין צדק העליון"

יואל בן אשר: נמשך לתוך מנהרה אשר בקצה המנהרה יש אור אין סוף שלא מהעולם הזה. מובלים אותו שני מלאכים והוא מתייצב לפני בית הדין.

נפטר צדיק גדול תלמיד חכם גדול בעולם הזה

"פנו מקום ופתחו שערים" קראו לפניו בקול גדול ובהכרזה, צדיק בא לגן עדן עם מחנה רב וכבוד מלאכים ואורות גדולים ונוראים, צבא רב אשר ממעשי מצותיו המה נבראים", קמו ועמדו לפניו כל הישיבה של מעלה, קבלוהו בכבוד גדול ודרש לפנייהם סתרי תורה לפאר ולתהלה, הושיבהו במעלה עליונה, רב טוב הצפון זכה להתענג ולדשנה, שוב אחר זה הלך ממקומו ועמד על רגליו לפני כל הישיבה, שם הביאו לפניו ספר תורה וקיבל אותה באהבה וחיבה.

תיכף יצא הכרוז בלשון שאלה: "קיים זה מה שכתוב בזה?" תשובה השיב הצדיק, "אמת קיימתי מה שכתוב בספר התורה הזה", אמרו לו: "כל המצות במנינם, אמור אם קיימת אותם כתקונם?" בפיו השיב: "קיימתי אותם באמת ובאמונה, בית הדין של מעלה אמרו: יבואו עדים ויעידו נכונה, גם תיכף באו עדים מלאכים קדושים וטהורים, גבורי כח כולם אהובים כולם ברורים, דברו בפיהם: "הנה אנחנו להעיד באנו, דעו כי הוא עשנו ובמעשי הטובים בראנו!"

הכרוז יצא: "אם קיים מצות עונה ומצות פריה ורביה, בכוונה הרצויה ובקדושה, המחשבות הטהורות הטהורות אם היה לו כדת של תורה ולא להנאת גופו המתאוה?" ואז השיב הצדיק "באמת ואמונה, ודאי קיימתי המצוה כהלכה וכתקונה, זכים וברורים היו מחשבותי לקיים מצות הבורא."

זריזים בשליחותם היו המלאכים הקדושים ולהעיד באו, חיל גדול ומחנה רב אשר ממחשבותיו הטהורים נבראו וכולם אמרו: "חסיד גדול היה ולא יגע להבל ולריק כל ימיו, טהורים מחשבותיו והוא ברא אותנו, טהור גברא הזה שקיים כל מצות שבתורה!" יחד כל בני הישיבה חזרו ואמרו: "אמר נא אם קיים תורה. שבעל פה נאמרה?" "כן" השיב הצדיק "קיימתי כל מה. שבעל פה נאמרה."

כרוז יצא שיביאו לפניו ד' חלקי שלחן ערוך שכל הדינים מהש"ס כתובים בקצרה, לקחו והביאו לפניו ד' שולחן ערוך ונתנו ליד הצדיק הזה, לאמר "אם קיימת מה שכתוב בזה?"

מיד אמר: "אמת וצדק שקיימתי ולא חסרתי שום דבר. מלאכים קדושים באו והעידו באמת וצדק שהאיש אמת ונבר."

נשאל אותו צדיק מפי בית דין של מעלה, "נהגת כמו שכתוב בשו"ע אורח חיים כשיזכור שם הוי"ה יכוין היה הוה ויהיה ובשם אדנ"י יכוין אדון הכל, ובשם אלקים יכוין שהוא תקיף ובעל היכולת במטה ובמעלה", סוף דבר מי שאינו מכוין הוא כמזכיר שם שמים לבטלה. סמר מפחד אותו הצדיק ולא השיב להם שום מלה, ענו ואמרו הבית דין של מעלה, "יבואו עדים ויגידו עדותם", עדים באו מלאכים כולם לבושים בגדי שחורים, פשוט הדין בשו"ע יורה דעה השומע הזכרת השם לבטלה צריך לקרוע עליהם, פיהם פתחו בפחד ובמורא, צעקו כולם על הצדיק ואמרו אליו: "איך לא יראת להזכיר שם הגדול והנורא".

המשך הדין בעולם העליון

הנה עוד שאלות ותשובות בבית דין של מעלה על ברכות

בית דין: "ברכת ברכות הנהנין וברכת המצוות כדבעי?"
 יואל בן אשר: "כן".

בית דין: "מה בְּרַכָּתָּהּ והאיך בְּרַכָּתָּהּ?"
 יואל בן אשר: "ברכות האכילה והמצוות".

בית דין: "האם זכרת לברך תמיד כדבעי לפני האכילה שבזה מעלה כל האכילה ולא תאוה גשמית, שהכל הולך לסטרא אחרא ח"ו."
 יואל בן אשר: השתדלתי לברך תמיד בחיות בקול מלא.

בית דין: "אתה יודע שלברך שלא כדבעי הרי זה גנב, שרק על ידי הברכה כדבעי קונה המאכל ולא!!!! הרי זה גונב את הקב"ה לה' הארץ ומלואה?"
 יואל בן אשר: אוי לאותה בושה וכלימה, תסמר שערות בשר, אינו יודע עצמו מרוב בושה.

בית דין: "מה עם ברכות התורה, אשר על זה נחרב בית המקדש, ומה אם ברכת המזון דאורייתא?"

יואל בן אשר: מתחיל לחשב ולומר ברכות שבלע וזרק אותם בחצי פה.

בית דין: הרי כתוב מפורש בטור שולחן ערוך (סימן ה): "יכוין בברכות פירוש המילות שמוציא מפיו" ענוש תענוש על זה.

בית דין: "ומה עם עניית אמך?"

יואל בן אשר: אין קול ואין עונה.

בית דין: "נורא ואיום! בשביל זה נבראת, מה עשית בעולם הזה?"

יואל בן אשר: "אבל מלאתי כרסי בש"ס ופוסקים!"

בית דין: כל הלימוד שלך לא שווה פרוטה אחת ואתה צריך לקבל עונש על הלימוד שלך!

יואל בן אשר: מה? כאן בשמים הבתי דינים גם כן עולם השקר?

בית דין: לא! זה עולם האמת, אבל אתה לא עשית מינימום של הכרה בבורא עולם והשתדלות בברכות, ובהוצאת שם שמים לבטלה, ובאכילה ללא קדושה של ברכה רק לשם תאוה רח"ל.

בית דין: האם לא ראית מה שאמרו חז"ל (ברכות מ"ז). שהעונה אמן חטופה קטופה יתומה יתקטפו ימיו, והעונה ומאריך באמן יאריכו ימיו, והן לא ידעת שהאמן משלים הברכה, גדול העונה יותר מן המברך, ומה שכתב בזוה"ק שצדיק צריך לענות בכל יום לפחות תשעים אמן, וזהו הפירוש בברכה שלימה ונאמר אמן היינו שעל ידי עניית האמן נעשית הברכה שלימה (דברי ישראל - מרדכי"ן).

מורי ורבותי דם ישראל נשפך כמים בראש כל חוצות, בידינו לעצור את זה!

לפחות בכל יום להוסיף עוד דקה לכל הפחות שלש פעמים ביום לכל ברכה שזוה עוצר כל המגיפות כמו שבקש רבי שמעון בר יוחאי ע"ה שכל השערים נפתחים על ידי הברכות, וזה שער להוריד כל השפע וכן לעניית אמן שזה משלים את הברכה.

כשעולות אותן הברכות מלמטה, אין פתח ופתח למעלה, ואין ממנה למעלה שלא פותח את כל אותם הפתחים. ומכריזים ואומרים בכל אותם הרקיעים: זהו דורון של המלך ששלח פלוני, זהו דורון בקיום כראוי. ומי הוא? הברכה שהשיבו עליה אמן. שכל ברכה שהשיבו עליה אמן, זוהי בקיום כראוי.

בר סלקין אינו ברכאן מתתא, לית פתחא ופתחא לעילא, ולית ממנא לעילא, דלא פתח כל אינון פתחין. ומכריזי ואמרי בכל אינון רקיעין, דא איהו דורונא דמלכא דשדר פלוני, דא הוא דורונא בקיומא בדיקא יאות. ומאן איהו. ברכה דאתיבו עליה אמן. דכל ברכה דאתיבו עליה אמן, דא איהו בקיומא בדיקא יאות.

וכיון דהאי ברכתא סלקא, כל דרגין דלעילא, בלהו זמינין לנבי תהוא נהורא דלא נהיר, בגין לאנהרא לנבה. וכל שכן אי היא ברכתא דסניאין מברכין לה, ומעטרין לה בעטרין קדישין, (עין לקמן סוד אמן רפה ע"א) ברזא דאמן. אמן הוא רזא דקשרי, דכל יחודא וקדושה ברזא דמאריה. ומעטר לה היא ברכתא בעטרין עלאין בדקא יאות.

והקדוש ברוך הוא מתרצה בהם, באותם שמברכים אותו, ותשוקתו בברכה שלמטה, שאותה ברכה עולה, ומאיר המאור שלא מאיר, ומחזק אותה בתקף חזק לעלות למעלה. ועל הסוד הזה כתוב, (שמואל א כ) כי מכבדי אכבד - אלה אותם שמברכים את הקדוש ברוך הוא. ובזוי יקלו - אלה אותם שלא מברכים את הקדוש ברוך הוא, ומונעים ברכה מפיהם.

וקודשא בריך הוא אתרעי בהו, באינין דמברכין ליה, ותיאובתיה בברכתא דלתתא, דההיא ברכתא סלקא, ואנהיר בוצינא דלא נהיר, ואתקיף לה בתוקפא תקיפא, לסלקא לעילא. ועל רזא דא כתיב, (שמואל א כ) כי מכבדי אכבד, אלין אינין דמברכין ליה לקודשא בריך הוא. ובזוי יקלו, אלין אינין דלא מברכין ליה לקודשא בריך הוא, ומנעין ברכתא מופמייהו.

רזא דיוני, לאינין דירעי חכמתא דמאריהון, למנדע רזא דברבאן, בפקודי אורייתא, ובכל הנאין וכסופין דהאי עלמא, לארקא ברבאן מעילא לתתא.

כאשר (פרט) ברכות התפלה, שהן תקון של רבונם מלמטה למעלה ומלמעלה למטה. הברכות שאינן בתפלה עולות מלמטה למעלה, עד שמגיעות לתוף האור שלא מאיר, ומתעוררים (למעלה) בתקף לאותו האור שלא מאיר באותה הברכה, ועולה התעוררות למעלה, עד שמגיעים לכסא העליון, מקור כל החיים. ואז יוצאות מאתו המקור העליון ברכות אחרות, ופוגשות אלה באלה, ונושקות אלה לאלה, ובאות ושורות על ראש הצדיק להריק למטה. וכשיודרות, מתברכים האבות והבנים וכל גרותיהם.

וסוד הברכות הללו לעורר מלמעלה למטה בסוד זה: ברוך: זה הסוד של המקור העליון מהכל, להריק ולהמשיך ולהאיר את כל המאורות. והוא תמיד

וסוד הברכות הללו לעורר מלמעלה למטה בסוד זה: ברוך: זה הסוד של המקור העליון מהכל, להריק ולהמשיך ולהאיר את כל המאורות. והוא תמיד

וסוד הברכות הללו לעורר מלמעלה למטה בסוד זה: ברוך: זה הסוד של המקור העליון מהכל, להריק ולהמשיך ולהאיר את כל המאורות. והוא תמיד

ברוך (מברך), שלא פוסקים מימיו. ומשם הראשית שנקראת העולם הבא, והוא קצה השמים, שאותו קצה הוא קצה עליון. משום שיש קצה כמו זה למטה, והוא העולם התחתון. וגם הוא נקרא ברוך, כנגד התחתונים, להריק למטה, ולהתעורר מלמטה למעלה בכרכות התפלה. והברוך (הראשון) הזה נקרא כאן.

בית דין: האם לא ראית האסונות הגדולים השם ירחם הקורים בכל יום ויום זה לא מספיק לעורר אותך מתרדמה, הרי בזמן דוד המלך היו צרות שמתו בכל יום מאה בחורים, ותיקן לברך מאה ברכות בכל יום בכוונה, אם היית מברך בכל יום מאה ברכות בכוונה היית יכול למנוע אסונות ופיגועים ומיתות משונות רחמנא ליצלן, עכשיו אתה אשם

הנידון: "אבל ברכתי בכל יום מאה ברכות"

בית דין: "איך ברכת?"

הנידון: "בוך תה דוני ליהנו מלכולם"

"בית דין: זה לא ברכה כלל הרי כתוב מפורש בגמרא (ברכות מז.) ולא יזרוק ברכה מפיו" אתה עשית צחוק ממלך מלכי המלכים הקב"ה!"

בית דין: מסכת ברכות למדת?"

"כן סיימתי את כל הש"ס כמה פעמים"

בית דין: "ולמה לא קיימת את הנלמד? הרי הלומד ואינו מקיים נוח לו שלא נברא!"

בית דין: "צריך אתה לקבל עליך אחת משתים, או שתתגלגל או שתרד לגיהנם בדין נורא." קיבל עליו הצדיק לירד לגיהנם כדי שלא יתגלגל עוד לעולם הזה.

קל העונש בחר לו כיון שצדיק גדול היה ניתנה לו ברירה."

כל אחד מישראל יצטרך לעמוד בפני הבית דין של מעלה, ומה יענה אז, אם בירך במהירות ובלי כוונה? מי יציל אותו מדינה של גיהנם או גלגול?

וזה לא המצאה שלנו כבר היו מעשים כאלה: מעשה באדם שנענש אחר מותו על שבירך בלא כוונה!!

בספר החסידים סי' מ"ו, מעשה באדם אחד שמת לפני זמנו כמה שנים, לאחר כמה שנים נתגלה בחלום לאחד מקרוביו, שאל לו "איך אתה בעולם שאתה שם?", אמר לו "בכל יום דנין אותי על שלא הייתי מדקדק בברכת המוציא וברכת הפירות וברכת המזון בכוונת הלב ואומרים לי להנאתך נתכוונת?" –

ואם כך נענש על כוונת הלב בברכות מה יהיה משפט המזלזלים בברכות לאכול בקדשי שמים בבלי ברכה עד בלי די?

ה' יצילנו.

אז מי לוקח/ת על עצמו לברך בכוונה?

וכתב בחיי אדם: אחר שגופו ולבושו ומקומו טהור, יכין עצמו לברך הברכות. וצריך האדם ליזהר מאוד שיברך ביראה ובכוונה רצויה, ושלא יברך חס ושלום שום ברכה לבטלה, כגון שאין צריך כלל לברכה זו, או אפילו לגרום ברכה שאינה צריכה, כגון שיכול לפטור בברכה א' וגורם לברך עוד ברכה, כגון שהניח תפילין של יד ומפסיק בשיחה ואז חייב לברך עוד הפעם על של ראש. והמברך לבטלה, עובר על לא תשא מדרבנן. אבל המוציא שם שמים לבטלה, עובר על מצות עשה את ה' אלהיך תירא [דברים ו, יג], וכתוב [שם כח, נח], אם לא תשמור ליראה את השם הנכבד והנורא כו', כי זה הוא מכלל היראה שלא להזכיר שמו הגדול כי אם בדרך שבח וברכה מה שמחויב, אבל לא לבטלה, ויירא ויזדעזעו איבריו בשעה שמזכיר השם. ולא שם המיוחד בלבד, אלא כל השמות שאינן נמחקין המיוחדין לשמו הגדול ב"ה. ואפילו בכל לשון, אסור.

כדי להלהיב לב אנשים לגודל הזהירות בזה, אעתיק מעשה רב. (ומובא גם ביסוד ושו"ש העבודה):

גדול אחד אנגיד (התעלה) ושמע בבית דין של מעלה קול רעש גדול "פנו מקום לצדיק אחד שנפטר". וקבלוהו בכבוד גדול ונתנו לו ספר תורה בזרועו ושאלוהו, קיימת מה שכתוב בזה ואמר, הן. קיימת מצוה ראשונה שהיא פרו ורבו לא להנאתך אלא לשם שמים. ואמר, הן. אמרו, מי מעיד כך. ובאו המלאכים שנבראו מהמצות אשר עשה עד אין מספר והעידו בו. זה אומר, נבראתי ממצוה זו וכו'. אחר כך הביאו לפניו ארבעה טורים ושאלוהו, קיימת תורה שבעל פה. ואמר, הן. ומי מעיד. ובאו המלאכים כנ"ל. אחרי זה שאלוהו, נזהרת מלהוציא שם שמים לבטלה, וידום. חזרו ושאלו, אשתיק ולא אמר להו ולא מידי. והכריזו אחר עדות, ובאו גדודים מלאכים לבושים שחורים והעידו. זה אומר, נבראתי ביום פלוני כשהוציא אזכרות כך וכך בתפלה בלא כוונה. וזה אומר כך. ויקרעו שמלותם כל הבית דין של מעלה, וגם אני קרעתי. ואמרו, טפה סרוחה, איך לא יראת ואיך לא נזדעזעת מלהזכיר שמו הגדול יתברך על פיך, בריה שפלה, בלי כונה? ועברת על 'לא תשא את שם יי אלהיך לשוא! (שמות כ, ז). ונגמר דינו, או לבוא לגיהנם או לחזור ולבוא בגלגול, ובחר בגיהנם

מבגלגול, עד כאן לשונו. ואיך לא ישים האדם אל לבו להזכיר השם ביראה ופחד ובכוונת הלב. עכ"ל.

ומעשה היה בצדיק אחד שבא לעולם העליון אחר פטירתו, ולא נמצא עליו רק חטא אחד של איזה עבירה שנכשל בה, ונדון בבית דין של מעלה, או לחזור בגלגול, או גיהנם שלשה ימים, ובחר בגיהנם שלשה ימים מיראתו שלא יתקלקל בעולם השפל עוד יותר ח"ו, מאחר שזכה במעשיו להיות נקי מעבירות, ומסרו אותו למלאך להוליכו לגיהנם, וכשבא חמש מאות פרסאות סמוך לגיהנם נתפרדו ונתפקקו עצמותיו מחום הגיהנם, וכל אשר נתקרב יותר היה החום ביותר, ואמר למלאך שרצונו יותר בגלגול, כי היה רצונו יתברך שיחיה הצדיק הזה עוד הפעם מטעם הכמוס אתו, ולפעמים לטובת רבים והבן, והרי בשביל שלשה ימים בגיהנם בחר יותר לבא בגלגול פעם שני, וכל שכן מי שנדון שנים עשר חודש, וכל זה במדור ראשון של גיהנם, וכל שכן ח"ו למי שנגזר עליו מסכות עונותיו לירד באחת מיתר המדורות, אשר כל אחד קשה ששים פעם יותר ממדור הקודם לו, ה' ישמרנו ויש נשמות אשר כבר נתגלגלו למאות פעמים ולא זכו עוד במעשיהם להתברר.

כי הקב"ה הגם שהוא מלא חסד ורחמים, אבל על עבירות שאדם עובר אינו מוותר כלום, (בבא קמא דף נ' ע"א, וירושלמי שקלים פרק ה' הלכה א ביצה פרק ג'), והאומר הקב"ה וותרן יותרו לו מעיו ח"ו. (שומר אמונים)

יהודי! הידעת שיש לברך כל ברכה בכוונה? (רא"ש ברכות מז. טור שו"ע סימן ה')

הידעת שאסור לברך במהירות ובלא כוונה (ברכות מז., רא"ש שם בית יוסף סי' קכ"ד חיי אדם כלל ה' משנ"ב סי' ה')

האדם מברך בכל יום - מאה ברכות, ג' אלפים בכל חודש, 36,500 בשנה, ובשבעים שנה - 2,520,000 (שני מיליון וחמש מאות עשרים אלף).

מניין הברכות רב הוא, אך מהי איכותו? האם כולן נאמרו בכוונה הראויה ושפה ברורה?

אם נקליט את עצמנו בשעה שאנו מברכים האם נשמע ברכה? אולי מילמול מהיר של הברות.

המילמול המהיר - "בּוּרְךָ יְיָ אֱדוֹלֵינוּ מְלֻכּוֹלָם" - אינו ברכה. ואינה ראויה להמנות במנין הברכות, ואדרבה לחטא תחשב ח"ו (סדר היום, ובספר חסד לאלפים והבן איש חי כינוהו 'מנהג בורים').

ובמקום לגרום קידוש השם וריבוי כבוד שמים הרי היא מהווה חילול השם! (פלא יועץ) וענוש יענוש (ס' חסידים מו).

תקנת הברכות אינה עול על פינו וכמס שמוטל עלינו. אין זה מלמול סמלי בעלמא שנדרש על האדם להוציא בשפתיו לפני ולאחרי פעולות שהוא נוקט במשך היום!

הידעת שכל ברכה עולה למעלה ונעשית כתר להשי"ת? (ראה חגיגה יג ורוקח)

הידעת שברכה בלא כוונה אין לה כח לעלות מעלה (זוה"ק)

הידעת שהמאה ברכות המה מאה מפתחות להתקרב להשי"ת? (זוה"ק)

והם דרך האור לדופקים בתשובה (אור החיים)

וברכה בכוונה חשובה ומקובלת יותר מתענית (שו"ת מעיל צדקה).

ידעת שכחן של המאה ברכות למנוע מגפות וצרות?

כל המברך ניצול מצ"ח קללות שבמשנה תורה (רוקח).

ובזכותם אנו חיים וקיימים בגלות (ס' הקנה).

ורק אלו שזהירים בברכותיהם יזכו לקבל שלום עליכם מהמשיח (הגר"ח פ' שיינברג זצ"ל).

ובזכותו של המברך מאה ברכות תבא הגאולה (הרמ"א).

וכל המברך מאה ברכות בכוונה מובטח לו שהוא בן עולם הבא (ארחות חיים).

וזוכה לגן עדן של ורדים (הרוקח).

וכל המברך באהבה ויראה ושמחה ניצול מדינה של גיהנם (החיד"א).

וליהפך ח"ו באם מברך ללא כוונה – נידון בגיהנם. (החיד"א).

ומי שאינו מכניס לפיו מאכל בלא ברכה ראשונה ואחרונה כשמת אין התולעים שולטי בגופו! (שפתיהן).

והמברך בכוונה ניצול מגלגול כדרך שבירך בכוונה ותיקן המתגלגל, כן יהיה הדין. שינצל הוא שלא יתגלגל (קול ששון).

יהודי! השי"ת שואל מאיתנו יראת שמים האם מילתא זוטרתא היא? (ברכות לג:).

כן! איזו היא דרך ליראת שמים הוי אומר מאה ברכות! (ראה מנחות מג: ומהרש"א שם).

באמירת מאה ברכות בכוונה נעשה האדם ירא שמים ואינו זקוק לספרי מוסר! (הגרש"ז אויערבך זצ"ל).

ופעם אחת בא אליו תלמיד חכם מופלג שהיה חולה מסוכן ל"ע, ושאלו איך להתחזק כדי לעורר רחמים על עצמו בעת צרתו. אמר לו הגרש"ז: "אמנם איני ראוי להגיד לאחרים, אבל אומר לך מה אני הייתי עושה אילו הייתי במצב דומה. אני הייתי מחזק את עצמי באמירת מאה ברכות, שתהא אמירת 'ברוך' כמו שצריך, ואמירת 'אתה' וכן אמירת השם כפי שצריכים לומר. אם אצליח בזה, הרי זה עבורי המוסר הגדול ביותר".

ברכות בכוונה הם הדרך לאושר ושמחה!

ובכן יהודי גם אתה יכול לברך בכוונה.

רק בחר לך ברכה אחת בתור התחלה (כי הלא הקופץ מדריגות - נופל).

ועצור לחמש שניות (ויש שעצרו כרבע דקה) לפני אמירתה חשוב: ודע לפני מי אתה מברך הבורא הגדול הגבור והנורא... שנמצא מולך ממש והוא שומע כל מילה מברכתך, וזכותך הגדולה שזכית לברך את בוראך... (ישנם מלאכים שזוכים רק פעם בחיים ראה חולין צא) ואיזו ברכה תברך. ותברך בקול רם (משנ"ב סי' תרמ"ג) ובמתינות (רא"ש ברכות מז. חיי אדם ה' ומשנ"ב סי' ה) ותתרכז רק במילות הברכה.

בשביל ברכה יש זמן! (כמה זמן אנו מקדישם במשך היום לעבודת השם?).

ואל תאמר: וכי יש לי זמן עבור זה? הדבר יקח זמן מרובה!

כי הרי המרגיל בדבר לא לוקח לו בכלל הרבה זמן.

ובשום אופן אל תתבייש מהמלעיגים! (שו"ע סי' א).

המזלזל בחבירו ושותק נלקחים ממנו זכויותיו ועוברים לחבירו (הרמ"ע מפאנו).

וכך עשה לתקופה עד אשר תקנה טבע בזה.

ורשום לעצמך אם הצלחת בזה וקנוס עצמך על כל ברכה במסגרת שקיבלת על עצמך שנאמרה בחפזך.

זכור: המברכים בעולם הזה יזכו לכוון לעוה"ב! האם נרצה שכך יראו ברכותינו? הדבר בידנו!

ולכן צא ולמד ביאורי הברכות ומשמעותן ודרוש מעל ספר, לך אצל חכם וילמדך (ברכות לה). בכדי שלא תהיה כעוף המצפצף! (ראה לבוש מו)

דברי האורחות צדיקים שאל יחשוש האדם לגאונה כשמברך בכונה

“ואחרי שתסתלק מכל זה, יסיתך היצר ויאמר לך: לא יתכן שתהיה עבודתך שלמה עד שתתרחק מהגאונה לגמרי, כגון שתכסה מעשיך הטובים ולהורות הפוך ממה שהיה כבר בלבך. תתפלל קצר... (ותברך בחופזה) אך הישר הוא: להתפלל בכוונה באריכות (לברך במתינות ובכוונה)

ואם יכבדוהו על זה וישבחוהו - אין מזיק לו בשבח, אחרי שלא כוון לזה בשעת המעשה.

לכן בעת אשר תעשה מעשה הטוב, תבחין בעצמך ממי אתה מקווה הגמול, אשר מהאל - הוא שלם, אבל אם מאחרים - אינו שלם. וגם תבחין אם זה המעשה אשר תעשה לפני העולם, אם היית עושה בייחוד בחדרי חדרים בזה העניין אשר אתה עושה ברבים, ואם יתברר לך זה, אז מעשך שלם.” (אורחות צדיקים שער הגאונה)

